

cit. zák., třebaže i soud místa nehody, i soud obecný jsou v místě, kde jest několik okresních soudů.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatel uplatňuje jako důvod rekursu nesprávné právní posouzení, vytýkáje rekursnímu soudu, že nepřihlížel k ustanovení §§ 65 a 66 a § 105 j. n., které pro souzený spor prý úplně dostačují a nejsou nikterak změněny ani zrušeny ustanovením § 9 aut. zákona. Výtku tuto činí však stěžovatel rekursnímu soudu marně, poněvadž předpisu § 9 zákona automobilového jakožto zákona speciálního a pozdějšího, které dává poškozenému právo volby ku podání žaloby i u soudu, v jehož obvodu se škodná událost přihodila, nemůže býti na újmu ustanovení § 103 j. n. jakožto zákona všeobecného a staršího původu.

Čís. 11062.

Společenstvo podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Rolnické mlýnské a pekárenské družstvo, jehož členy mohou býti jen rolníci, nemůže se zabývatí prodejem mouky, chleba a pečiva vyrobeného z obilí členů.

Již do stanov družstva jest pojeti, jak má býti uveřejněna vyhláška o svolání valné hromady.

(Rozh. ze dne 5. října 1931, R I 652/31.)

R e j s t ř í k o v ý s o u d vrátil opověď družstva: »Rolnické, mlýnské a pekárenské družstvo pro B. a okolí« k opravě a k doplnění v těchto s m ě r e c h: 1. Podle vyjádření obchodní a živnostenské komory ze dne 27. ledna 1931, vyžádaného ve smyslu výnosu min. sprav. z 20. listopadu 1922, Věst. čís. 36 rozšířením působnosti v § 2 b) stanov též na prodej mouky, chleba a pečiva vyrobeného z obilí dodaného členy mění se povaha družstevního podniku, ježto prodej samozřejmě nemá býti omezen jen na členy družstva. Družstvo nabývá tím povahy sdružení podnikatelského a podpora hospodaření členů ve smyslu družstevního zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. děje se jen nepřímo, jen podílem na zisku a nikoliv bezprostřední účastí členů, jak zákon předpokládá. Účel takový by mohl býti předmětem podniku společenstva, jehož členy by byli živnostníci zabývající se mlynářstvím nebo pekařstvím, nikoli však společenstvo rolníků a zemědělců, o něž podle znění firmy a podle § 3 stanov jde. Jest tudíž tento další předmět podniku z nově usneseného doslovu § 2 b) stanov vypustiti. 2. V § 12 jest přesně uvéstí, jakým způsobem se má díti svolání valné hromady (§ 5 čís. 8 zák. čís. 73/1870). Způsob uvedený »veřejnou vyhláškou v místnosti družstva n e b řádně uveřejněnou« — bez bližšího označení novin a pod., — by mohl zavdati podnět k pochybnostem, zda valná hromada podle stanov

byla řádně svolána. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Ke správným stavu věci i zákonu vyhovujícím důvodům napadeného usnesení dodává se jen ještě toto: Společenstva ve smyslu § 1 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. jsou spolky o neuzavřeném počtu členů, jež mají za účel podporovati společným provozováním podniku výdělečnost neb hospodářství svých členů. V souzeném případě však podle změnčeného § 2 stanov má býti předmětem podniku také »z obilí členů vyrobenou mouku, chléb a pečivo prodávati«. Z tohoto doslovu nelze seznati, že tato činnost jest obmezena jen na členy, naopak připouští úsudek, že se tato činnost vztahovati má i k nečlenům. Tím však vybočuje činnost družstva z rámce činnosti podle § 1 cit. zák. a právem proto žádá rejstříkový soud, by tento další předmět podniku z nově usneseného doslovu § 2 b) stanov byl vypuštěn. V tomto směru jest tudíž stížnost neodůvodněná. Neodůvodněná jest i stížnost pokud se týče § 12 stanov. Ustanovení nově usneseného § 12 stanov, že se pozvání k valné hromadě děje veřejnou vyhláškou vyvěšenou v místnostech družstva neb řádně uveřejněnou nejméně sedm dnů přede dnem valné hromady, jest potud nejasné, že není v něm ustanovení, kde ona řádně uveřejněná vyhláška se má státi, takže členové by ani nevěděli, kde mají vyhlášku hledati. Podle § 5 čís. 8 cit. zák. musí způsob svolání valné hromady býti určen ve stanovách již předem a proto právem žádá v tomto směru rejstříkový soud, by způsob svolání valné hromady byl pojat do § 12 stanov.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení rejstříkového soudu, není ve zřejmém rozporu ani se zákonem ani se spisy a není ani stíženo zmatečností. Dovolací stížnost není tudíž (§ 16 čís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák.) odůvodněná. K vývodům této stížnosti jest ještě dodati toto: Stěžující si společenstvo jest rolnickým mlýnským a pekárenským družstvem (§ 1 stanov), do něhož mohou podle § 3 stanov vstoupiti samostatní vlastníci a nájemci neb uživatelé pozemků věnovaných rolnickým účelům nebo osoby vykonávající činnost zemědělství prospěšnou. Podle § 1 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. jsou družstva spolky s neuzavřeným počtem členů, jichž účelem jest podporovati výdělek neb hospodářství svých členů společným provozováním závodu neb poskytováním úvěru. Z toho plyne, že rolnické družstvo, jehož členy mohou býti, jak již uvedeno, jen rolníci v nejširším slova smyslu, může míti jen účel, směřující ku podpoře výdělku neb hospodářství členů jako rolníků, tedy, pokud jde o rolnické mlýnské a pekárenské družstvo k zužitkování hospodářských (rolnických) výrobků přeměnou jak na polotovary, na př. mouku nebo na výrobky z ní vyrobené, pro členy. Tomuto požadavku vyhovoval původní doslov stanov, pokud vymezoval účel družstva (§ 2). Navrhovanou změnou, dodatkem »a z obilí členů vyrobenou mouku, chléb a pečivo prodáv-

vati« stali by se členové družstva, rolníci, podnikateli, jejich činnost družstevní nesměřovala by již přímo k podpoře jich výdělku nebo hospodářství tím, že by levněji získali pro sebe potřebnou mouku a pečivo, nýbrž k tomu, by jako každý jiný podnikatel docílili zisku prodejem těchto výrobků komukoli, čímž by vyvíjeli v podstatě činnost jakéhosi výrobního družstva mlynářů a pekařů, jak naznačil již rejstříkový soud. Pokud pak jde o navrhovanou změnu § 12 stanov v tom směru, že pozvání k valné hromadě může se dít také veřejnou vyhláškou, vyvěšenou v místnosti družstva »neb řádně uveřejněnou nejméně sedm dnů předem valné hromady« plyne z § 5 čís. 8 a 11 zákona čís. 70/1873 ř. zák., že nutno již do stanov pojmouti, jakým způsobem se děje svolání valné hromady, tedy také jak má býti vyhláška uveřejněna (srov. k tomu rozhodnutí čís. 8435 sb. n. s.).

Čís. 11063.

I při zmeškání žalobní odpovědi (§ 398 c. ř. s.) jest vydati rozsudek na základě přednesů při prvním roku, jež se shodují se žalobou. K dalšímu skutkovému tvrzení v přípravném spise žalobce, jímž bylo navrženo vydání rozsudku pro zmeškání, nelze přihlížeti.

(Rozh. ze dne 5. října 1931, Rv I 1929/30.)

Manželka domáhala se žalobou, zadanou na krajském soudě, na žalovaném manželi placení výživného měsíčně 300 Kč. Ježto manžel zmeškal lhůtu k žalobní odpovědi, navrhla manželka podáním č. ř. 5, v němž uvedla nové skutkové okolnosti, vydání rozsudku pro zmeškání. Soud první stolice usnesením ze dne 14. září 1929 zamítl návrh na vydání rozsudku pro zmeškání, usnesením ze dne 9. října 1929 zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by, nehledě k použitému důvodu zamítnutí, znovu rozhodl o návrhu žalobkyně na vydání rozsudku pro zmeškání. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu (uveřejněno pod čís. sb. 9946). Rozsudkem ze dne 17. října 1929 vyhověl soud první stolice návrhu žalobkyně na vydání rozsudku pro zmeškání a uznal podle žaloby. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Jádrem odvolání jest výtká nesprávného posouzení věci po stránce právní, jež spatřuje odvolatel ve dvou směrech, a to a) v tom, že neměl napadený rozsudek pro zmeškání ze dne 17. října 1929 býti vydán proto, že v době jeho vydání byl návrh na vydání rozsudku pro zmeškání ještě zamítnut; b) v tom, že rozsudek pro zmeškání, byv přece vydán, měl vzhledem k ustanovením §§ 396, 398 a 399 c. ř. s. zníti v ten smysl, že se žaloba zamítá. ad a) V té příčině uvádí žalovaný, že první soud návrh na vydání rozsudku pro zmeškání zamítnul usnesením ze dne 14. září 1929, vrchní soud usnesení prvního soudu však zrušil, což znamenalo změnu rozhodnutí prvního soudu. Podle názoru odvolatele nebylo proto zrušující usnesení odvolacího soudu ještě právoplatné, pročež rozsudek pro zmeškání v tomto období, dne 17. října 1929,